A°. 1839. N°. 25.

Woensdag, 27 Maart.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Advertentien.

De Commissie van Doleantie voor de Schutterij, benoemd door den Hoog Edel Gestrenge Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, bij Gouvernements-order, dd. 19 December 1838, hare Zitting bepaald hebbende op Woensdag den 2 April e. k.; zoo wordt aan de belanghebbenden door deze kennis gegeven, om alsdan bezwaren, schriftelijk bij den Kwartiermeester der Schutterij, vóór of op dien dag in te zenden.

Paramaribo, den 26 Maart 1839.

De Presidents van voornoemde Commissie,
SALOMON DE LA PARRA.

(14283) De Exploiteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 29sten Maart 1839, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit welgemeld Geregtshof publiek bij Executie verkoopen:

Twee blooten *EBBEN*, gelegen in de *Heerenstraat* en uitkomende in de *Hagenvegstraat*, bekend onder Nieuwe Wijk La. A. No. 76 en Oude Wijk La. B. No. 95 en 96; aankomende DAVID D'ARON JESSURUN.

Paramaribo, den 25 Maart 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploiteur.

(14282) De Exploiteur bij het Geregtshof te *Suriname*, als daartoe behoorlijk door het Geregtshof alhier geauthoriseerd, op het deswegens door de Heeren A. KENNEDIJ qq. e. s.: gepresenteerd rekest, zal met concurrentie van dezelve Heeren bij publieke Inschrijving ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, tot de zaken van Curateele en Sequestratie, verkoopen:

80	Balen	Heele	Witte Bast	KOFFIJ;
51	»	»	Zwarte »	
6	»	Gebr.	Witte »	
9	»	»	Zwarte »	
2	»	Gruis		
3	»	Zwarte		

afkomstig van de Plantagie *Jagtlust*, en dat wel voor zoo verre, de beide partijen Heele Koffij betreft, bij kavelingen van *Tien* Balen en eene kaveling van *Elf* Balen Zwarte Bast, en de Gebroken en overige Koffij, in kavelingen zoo als dezelven hierboven staan vermeld.

Zullende de Inschrijvings-billetten ter Griffie van het Geregtshof worden aangenomen tot Dingsdag den 2den April 1839, des voormiddags ten *negen* ure; alwaar ook de monsters ter bezigtiging zijn, terwijl de Koopers de Producten voor hunne eigene rekening en risico *acht* dagen na den verkoop zullen moeten laten afhalen en voor de ledige zakken betalen *f 1-10* per stuk.

Paramaribo, den 25 Maart 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploiteur.

GEBROEDERS REELFS

bieden te Koop:

De navolgende *WIJNEN*; als: CHAMPAGNE EPERNAIJ, LIEBFRAUMILG, HOCHHEIMER, GEISENHEIMER en NIERSTEINER 1831, BODENHEIMER, MALLAGA, BERGERAGUA PORT à PORT, DUROORT MARGUA, ST ESTRPHE, DEGMOND LUBON, PONGET FOUQUET, CHATEAU BEAUMONT, DUR. CHATUA 3, MOULINS, MADERA en TINTA WIJN. (14737

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 23sten dezer, de Nd. Am. Brik Cygnet, Kapt. C. Fitz, van Boston; hebbende 29 dagen reis.

Den 25sten, de Fransche Oorlogs-Stoombrik LE COURSIER, onder bevel van den Schouws-Luitenant DE CRUN, Passagier: de Heer Guillet, Ordonnateur, enz., van Fransch Guiana.

UITGEKLAARD

Den 20sten, de Engelsche Sloep Pembroke, Kapt. J. Blackgrove, naar Demerary.

Idem, de Nederlandsche Sloep Delphyn, Kapt. G. Ellart, naar het Opper-district Nickerie.

Den 22sten, de Engelsche Schoener Eorr, Kapt. N. E. Dunscombe, naar Demerary.

Mengelingen.

DE PARUIK.

De oude Heer Dr... leefde in N.... prachtig. Mevrouw Dr..., zijne nog jonge echtgenoote, gaf der modewereld, waarin zij leefde, den toon. Wat uit Parijs aankwam, was goddelijk. Hare bescherming gaf zelfs der hatelijkheid het meesterschap der schoonheid. Daaruit laat zich dus van zelve afleiden, dat ook de damesparuiken in haar eene beschermgodin vonden, en dat zij de eerste zijn moest die — eene paruik droeg. De eerste werd haar, zoo als dit ook heerde, geleverd door eenen Franschman. Daar stond nu het eerste schepseltje van deze soort. Vier karolinen waren niet te veel geweest tot den aankoop van dit sieraad, hoewel haar, een uur te voren, een halve Fransche kroon te veel geschenen had, om eenen armen fabrikant van den hongerdood te redden, die haren man honderden door zijnen arbeid had laten verdienen. Doch wat gaat ons en haar de fabrikant, een arm man en menschelijke ellende aan. Wij leven om te schitteren: dat men ons hart voor hatelijk houde, indien men slechts onze paruik voor schoon erkent. En rij spotter! Wie zal u nu met zijn rood haar nog stof tot lagchen geven? — In een' oogenblik is het onder de paruik, en de roodharige dame is dadelijk in eene blonde korsekapen.

Jammer was het nu maar, dat men dit nieuw wonderprodukt niet heden reeds konde opzetten. Men was nergens gevraagd, en had niemand verzocht. Maar op morgen gaf men een groot feest ter eere — der schoone paruik. Heden stond zij daar zoo geheel alleen op het *toilet*, en zag, vol verwachting, den triomf van morgen te gemoet. Intusschen liet Mevrouw Dr... niet na, reeds heden reeds, het betooverende der pruiken in het algemeen, en hijzonder dat der haren alom bekend te maken.

Zij had den ouden *Hans*, den lijfkoetsier van den Heer Dr..., en lefvrouw *Elsje* den last opgedragen, om de kunst en gereedheid te bewijzen. *Hans* ontlekte het eerst de paruik

»Ha! — zeide hij — Een allerliefst pa»ruikje! Maar hoe dit echter in de ka»mer van Mevrouw komt, begrijp ik »nu in het gebed niet."

»Stil, er valt mij iets in," antwoordde Jufvrouw *Elsje*. »Morgen verjaart »de kleine *Steffel*"

»Hoe? het is morgen de geboortedag »van mijn jongen? Dat weet gij? en ik »heb niet een maal daaraan gedacht. Maar »hoe dreummel moet de geboortedag van »*Steffel* met de paruik overeenkomen?"

»Veert *Steffel* niet telkens grappen »voor den ouden Heer uit? Laat deze »hem niet dikwijls genoeg roepen, om »voor hem te prediken. En nu, dunkt »mij, behoeve ik geene sijllabe meer te »zeggen."

»Te dreummel, Jufvrouw *Elsje*! gij »hebt een schrander hoofdje, dit zoude »mij in mijn leven niet zijn ingevallen. »Ja, ja, zoo moet het zijn! met deze »paruik moet morgen mijn *Steffel* pre»diken. Ha, ha, ha! ik zie den dollen »jongen reeds levendig voor mij staan. »Wat dunkt u, dat ik *Steffel* nu een »kaalde en hem de paruik opzette, opdat »het hem morgen niet te wonderlijk »voorkome? De jongens hebben somwij»len eene geheel bijzondere eigenzinnig»heid."

»Regt zoo! *Steffel* moet heden proef»prediken."

Hans liep heen, en bragt den kleinen *Steffel*. De paruik werd hem opgezet. *Hansje* en *Elsje* riepen verrukt uit, dat *Steffel* er zoo eerwaardig uitzag, als de Heer Superintendent. *Elsje* hong haar zwart schortje af, en hing dat den jongen als mantel om; van een stukje wit papier werd eene bef vervaardigd; een stoel werd omgelegd, en *Steffel* daarin gedaatst. Daar stond nu de prediker! De vader liefkoosde den jongen door allerlei uitlokkende beloften, en bragt hem daardoor in het levendigste vuur. Hij schermde met de handen in de lucht, schreeuwde onder de paruik in geestdrift, en bragt de aardige lokken niet weinig in wanorde, toen Mevrouw Dr... in de kamer trad, de schoone, heerlijke galaparuik op het hoofd van *Steffel* zag, en dadelijk zoo begon te razen, dat *Hans* het niet beter tegen zijne paarden onde hebben kunnen doen. Terstond sloeg zij op den jongen aan, stiet *Hans* en *Elsje* regts en links ter zijde, en de arme *Steffel* werd deerlijk mishandeld.

Dadelijk zond zij naar den Franschen haarkunstenaar. Gelukkig was deze nog niet vertrokken en snelde, als op vleugelen, naar zijne grootmoedige beschermster, ruilde de verongelukte paruik tegen eene versterking van twee karolinen, en balzalde de Duitsche modezotten, dat zij zoo gereed met het geld geweest was,

in het binnenste van zijn hart. Binnen eenige minuten was de schade hersteld, en — andermaal de paruik voor vier karolinen verkocht. Want, zoodra zich Mevrouw DR.. in hare paruik had vertoond, wilde geene der dames de laatste zijn, en — het paruikenmagazijn van den Franschman was in één dag geheel uitverkocht.

Mevrouw DR... las dat paruiken van glinsterend zwart haar mode werden. Haar kapper, nu ook in de paruikengeheimenissen ingewijd, bekwam van haar bevel, haar eene zoodanige paruik te vervaardigen. Hij bedong nogtans vooruit, dat zij het haar te voren zien moest, dat hij tot dit *chef d'œuvres* van paruiken wilde nemen. Twintig derlei proeven werden gedaan, en geene soort, door hem aanbevolen, werd goedgekeurd. Eindelijk te onvreden over den paruikenkunstenaar, bedreigde zij hem zich regtstreeks naar Parijs te zullen wenden; schimpte op de Duitsche kunst, en verklaarde, dat zij ook niet de minste ondersteuning verdiende. In hare gramschap bijna geheel buiten zich zelve, stond zij juist aan het venster, na som op som aanbiedende, dan scheldende op den Duitschen kunstenaar, met zijn gemeenes gezigt, en zijne honderd beezijen van de ware onmogelijkheid, om haar zulk glinsterend zwart haar, als zij wilde hebben, te bezorgen, toen twee schoone, bevallige meisjes, met haar eigen koolravenpikzwart haar voorbijgingen.

»Het is onmogelijk, zegt gij, zulk zwart haar te bekomen, als ik begeer? Gij zijt een logenaar, mijnheer! daar gaan immers in eens twee meisjes voorbij — o, dat is haar! — Wat blijft er nog te wenschen over?

»Maar —"

»Ja, Ja, uw maar, uw altijd en eeuwig maar — had gij slechts een weinigje brein, dan liept gij..."

De man lachte en vermoedde slechts van verre zonderlingen inval. Zij zag hem met eenen blik in het oog, die zoo veel zeggen wilde, als: »lieve onnoozelheid, raadt gij het dan nog niet?"

En de witte man had het geraden; hij vloog als een pijl de kamer uit, en, wijl de straat lang was, ontdekte hij de meisjes nog, en verloor haar niet uit de oogen. Eindelijk haalt hij ze in: want, het is bekend, dat deze peerdergasten somtijds zeer digte voeten hebben. Hij houdt zich altijd op eenen afstand, en zelfs, al had men acht op hem geslagen, zoude men naauwelijks in hem eenen mensch vermoed hebben die eenig doel had. Tevreden, dat hij het nummer van het huis wist, nog tevredener, dat hij de meisjes twee trappen hoog aan het venster zag, en daaruit besluiten kon, dat dit hare kamer moest zijn, keerde hij langzaam terug, bij zich zelven nu overleggende, wat hem in deze zaak te doen stond? Hij nam het besluit, vooraf berigten, aangaande de meisjes, in te winnen, om niet in het geval te komen, van in plaats van schoon haar, eenen langen neus te halen. En elk berigt dat hij bekwam, meest hem den moed benemen, om zijn plan te volvoeren.

De een zeide: dat de meisjes gansch niet arm waren, want, men mogt haar zien, wanneer men wilde, men vond ze altijd zeer welvergelijk, smaakvol en zelfs naar de mode, gekleed. »Alles waar, — zeide de ontwerpen vormende kunstenaar, »zoo zag ik de meisjes zelve — te doller is daarom de inval van Mevrouw DR... en te doller zijt gij, dat gij u een zoodanig plan in het hoofd brengt. Intusschen —— wat moet de Duitscher niet om geld wagen? en hier, hier geldt nog meer, dan geld, hier komt zelfs niet slechts mijne, maar de eer van alle Duitsche paruikenmakers in het spel. Kortom, wie niet zwemmen kan zinke."

Een ander zeide weder: de meisjes waren arm, maar zij lieten dit niet merken. Dat zij echter zeer deugdzaam waren, beweerden beide. Hij vernam dat zij vaderloos waren, maar nog eene moeder hadden, die door de dochters, zoo als het scheen, werd onderhouden.

Dit eenig berigt bepaalde eindelijk zijnen, nu zij konden dan stijgerden, moed, en hij ging stout in het huis, waar de zwartlokkige meisjes woonden. Reeds was hij de twee trappen opgestegen; reeds stond hij voor de deur; reeds wilde hij aankloppen, reeds was de gekromde vinger in beweging, om zijn keil te beproeven — en hij trok hem terug. De deur werd schielijk geopend. »Nu vroet of sterf" — dacht hij, en stamelde eenige onverstaanbare woorden, maar wijl het meisje vriendelijk was, herstelde hij zich wederom volgde haar in de kamer. Men wil, dat deze witte heeren even zoo goed meester in de onbeschaamdheid, als in de achtste der vrije kunsten, de paruikmakerskunst, zijn; maar dezelfde zich langer achter het besch, naar de wijze van meenigen beproefden scherpschutter. Geheel gemakkelijk kwam hij nu nader en nader — en eindelijk met zijnen vromen wensch voor den dag.

Men kan denken, dat de meisjes geweldig groote oogen opsloegen. Zij hadden nog nimmer opgemerkt, dat een schoon, lang, bijzonder een zoo glinsterend zwart, gezond haar een sieraad van het hoofd zijn, en de voormaligs trots der lieve meisjes noodhulp van damesparuiken worden moest.

De paruikmaker deed een ongemeen aanzienlijk bed.

De oogen der meisjes werden nu nog grooter. De man stond zoo eerbiedig, en nogtans kwam zijn wensch en zijne aanbieding hun zoo dwaas voor. Zij zagen elkander aan, en hoe? — Nu dat laat zich gemakkelijk denken. Om te beproeven, of de patroon nog dwazer kon worden, verlangden zij juist nog eens zooveel, als hij vrijwillig had geboden. En, ziedaar, de heer patroon is waarlijk zoo dwaas, en neemt den eisch aan. De beide zusters gaan ter zijde en fluisteren elkanderen iets in het oor, en uit de oogen der een rollen groote tranendroppels. Zij omhelzen elkander.

»Het geschiede om den wille onzer moeder," zeide de eene.

»Ja, om den wille onzer goede moeder," sprak de ander.

Wij willen uwen wensch vervullen, mijnheer," zeiden beide.

Snel, braadde hem het hoofd, liep de gelukkige onderhandelaar naar Mevrouw DR.... Met vreugd telt hem deze de som.

Hij komt weder, en telt twintig schoone gerande dukaten op de tafel neder.

Hier ligt de schaar, die haar van het schoone haar moet berooven; daar de som. —

Spoedig is het volvoerd, triomferend vertrekt de paruikmaker.

De moeder komt terug. Angst en vertwijfeling liggen op haar gelaat. »Kinderen," zegt zij, »wij zijn niet te redden. Bij God is erbarming, maar niet bij menschen, als onzen woekerende schuldeischer. Betale ik morgen niet, dan verkoopt men wat wij nog bezitten en wij zullen op de straat moeten liggen."

»Moeder!" roepen zij beide: »God zij gedankt! wij zijn geholpen. Wij hebben meer geld, dan wij behoeven.

»God in den hemel! immers niet het bloedgeld voor uwe onschuld?"

De dochters verhaalden haar nu alles. Verbaasd zonk zij in armen harer kinderen. Hare oogen weenden tranen van vreugde en zegen.

En de vrouw, waaraan dit sieraad werd opgeofferd, droeg de paruik van dit schoone haar — *zonder te blozen.*

VROUWELIJKE ZELFSOPOFFERING.

In de Deensche Kolonie *St. Thomas* had, voor eenigen tijd, eene geboorte plaats welke aldaar den levendigsten indruk verwekte, als eene bijzonderheid, zoo voor de jaarboeken der zedelijkheid, als voor die der geneeskunde, hoogst belangrijk, van die te bewaard te worden. Een jonge Engelschman, sedert korten tijd met eene jonge en schoone Engelsche vrouw, welke hij heimelijk gehuwd had, in dit eiland aangekomen, werd door de gele koorts aangetast. Op den ongelukkigen, waarop de ziekte het heftigste scheen, en alle de verschijnselen van eenen spoedigen en onvermijdelijken dood zich openbaarden, ontleed zich de wanhopige echtgenoot, welke haar, die het eenigste voorwerp harer teederheid en haar eenigste steun in een vreemd en afgelegen gewest was, niet overleven wilde, van schier alle hare kleederen, en legde zich aan de zijde van den zielsgenoten neder, hem in hare armen drukkende, en haar ligchaam, waarin nog alle de kenmerken van eene jeugdige levenskracht en der volmaaktste gezondheid zoo bekoorlijk doorstroomden, aan het verzwakte, en door eene brandende koorts gefolterde ligchaam harer echtgenoots, welke reeds met de dood dag te worstelen, klemmende. Tien uren bragt zij in dezen toestand bij, den sterveuden krampen door, en kon slechts met moeite, na dat hij reeds den laatsten snik gegeven had, uit zijne armen gerukt te worden. — De geneesheeren, die de gele koorts als wezenlijk besmettelijk beschouwen, zullen met verwondering vernemen, dat de jonge en schoone vrouw, na eene tiental oogenblikkelijke aanraking met de geene, welken zij aanbad en in het graf wenschte te volgen, geen het minste kentaken der schrikkelijke ziekte welke zij getrotseerd of liever uitgetart had, aan haar echtgenoot niet te overleven, opgeteverd heeft, en dat zij slechts door eene ligte ongesteldheid, als een gevolg harer treurelooze en hevige droefheid is bevangen geworden. Het zou, intusschen, mogelijk zijn, dat de staat der buitengewone ontroering, waarin de jonge vrouw verkeerde, veldheerde geweest ware, om het uitwerksel der besmettelijkheid te verhinderen. Hij het mededeelen dezer physiologische daadzaak, welke misschien voor lieden van de kunst belangrijk kan zijn, zijn wij voor ons er verre van af om scherpzinnige gevolgtrekkingen uit te willen afleiden.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM

Het Nederlandsch Kofschip Hendrika, kapt. H. K. Syzema. — Adres bij Gebroeders Reijns. — Sluit 23 Maart.

Het nieuw gekoperd Tweedeks Barkschip Mercurius, Kapt. C. Wessels — Adres bij L. D. J. van Bommel. Sluit 29 Maart.

Het gesinkt Schoener Kofschip de Zeevaart, Kapt. K. J. Haasnoot. — Adres bij Van West & de Hart.

Het gekoperd Tweedeks Fergatschip Wilhelmina Maria, Kapt. J. C. Atkes. — Adres bij J. L. Gellée. Sluit 10 April.

NAAR ROTTERDAM.

Het Hoekerschip Voorwaarts, Kapt. Gerrit Donn. Adres bij J. M. Samson.

Het nieuw gekoperd Brikschip Amphitrite, Kapt. A. C. Kral. — Adres bij Leijsner en Schiffer. — Sluit 10 April.

Watergetijen

			HoogWater.		*LaagWater.*
27	WOENSDAG.	*'s mor.*	3-45	*'s av.*	9-45
28	DONDERDAG.	»	4-30	»	10 30
29	VRIJDAG.	»	5-15	»	11 15
30	ZATURDAG.	»	6-00	»	12 00

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.